

Hoofdstuk 2 Ideale veldbezetting en speelwijze

Note voor de voorgestelde speelwijze:

De speelwijze die op de afgelopen pagina's in het kort is beschreven, is een handreiking. De trainer die bij St. Adelbert werkt zal genoeg vrijheid hebben om zijn visie op de groep over te brengen. Het is echter wel zo dat de hoofdtrainer van St. Adelbert alleen trainers zal aanstellen die zich met de beschreven visie kunnen vereenzelvigen. Verder zijn we bewust van het feit dat theorie en praktijk kunnen verschillen. Het jeugdplan dient in dit opzicht te worden gezien als leidraad. Tevens dient vermeld te worden dat de speelwijze bedoeld is voor zowel alle teams.

Speelwijze

De doelstelling van de jeugdopleiding van **St. Adelbert** is; verzorgd en aanvallend te voetballen. De ideale speelstijl is daarvoor de flexibele 4-3-3 veldbezetting. Door een goede opbouw van achteruit proberen te komen tot 3-4-3. Deze speelstijl is **niet heilig!** Het is niet verkeerd om spelers te leren omgaan met andere spelsystemen. Toch leert de ervaring dat in de opbouw de veldbezetting 4-3-3, het lekkerst en meest herkenbaar voetbalt voor jeugd.

Taak van de keeper

Zie hiervoor het speciale gedeelte over keepers in hoofdstuk 6/bijlage B.

De verdedigers

Er wordt gespeeld met twee vleugel verdedigers en twee centrale verdedigers. Een linker centrale verdediger en een rechter centrale verdediger, die ieder hun zone verdedigen en om beurten mee in kunnen schuiven.

Verdediging

De trainer kan ook hier zijn eigen visie in kwijt, afhankelijk van de kwaliteit van de spelersgroep. Er kan gekozen worden voor het "spitsen zijn de eerste verdedigers" principe. Voor die tactiek moeten de linies echter kort op elkaar staan en het onderlinge coachen goed verzorgd. Er kan ook gekozen worden om pas bij de middenlijn de tegenstander op te pakken. De beste manier om te reageren bij balverlies is de diepe bal bij de tegenstander er uit proberen te halen, en dat begint bij de spitsen!

Middenvelders

Middenvelders staan in de opbouw op een lijn. Ze moeten middels scherpe voorbewegingen, constant los zien te komen van hun tegenstanders. Zodra er een verdediger doorschuift, speelt het middenveld in een ruit, de centrale middenvelder schuift door achter de centrumspits.

Spitsen

De twee buitenspelers houden het veld breed. Zodra de bal vrij is voor een pass, en de ruimte achter de verdedigers en de achterlijn is groot (de tegenstanders staan op één lijn), **komen ze van buiten naar binnen!**

De buitenspelers moeten tijdens de opbouw, of de voortzetting van de opbouw, altijd breed blijven staan. Maar zodra er in de voortzetting van de opbouw een lrv of rvv of een half speler buitenom komt, zal de vleugelspits uiteraard ruimte naar binnen moeten maken. Toch is het uitermate belangrijk dat met name de spelers in de as blindelings weten dat er altijd iemand aanspeelbaar is op de vleugel. Op die manier kan het spel altijd worden verlegd.

Buitenspelers moeten vaardig zijn in het buitenom passeren van de vleugelverdedigers.. Wees in het coachen dan ook niet negatief als de actie een keer mislukt. Sterker nog, de actie moet gestimuleerd worden! Buitenspelers moeten “fris” en brutaal spelen.

De centrumspits

Er zijn twee type spitsen n.l.

- de spits die met de neus richting goal speelt, en
- de spits die met de rug naar de goal speelt.

In de beschreven veldbezetting is de spits die met de rug naar de goal speelt het nuttigst. Als je een spits hebt die de bal kan vast houden en goed kan kaatsen, hebben de middenvelders meer tijd om aan te sluiten (=meer druk op de tegenstander). De buitenspelers moeten wel doelgericht zijn. Dan krijg je de volgende beweging; spits wordt aangespeeld, houdt de bal vast en kaatst op een middenvelder die de bal in de ruimte achter de verdediging speelt op de buitenspeler (die van buiten naar binnen komt).